

res lokalområde, hvis de står alene og får utilstrækkelig hjælp. Derfor skal der være tilbud om en hurtig og effektiv beskyttelse fra både politi, sociale myndigheder og lokalsamfund. Det gælder både, når en ejerforening vil smide et bordel ud, en kiosk-ejer siger nej til at sælge hash og ulovlige sodavand, og et offer for menneskehandel søger hjælp. Der bør udarbejdes en bred vifte af tiltag, herunder overfaldsalarmer, beskyttelsescentre og lokale resourcepersoner, der bakker den pågældende op.

- *Farvel til våbnene:* Der bør gennemføres årlige kampagner mod våben. Det er vigtigt at drøfte nøje, hvordan kampagnerne udformes, så de ikke fører til, at flere føler sig utrygge og derfor anskaffer sig våben, men tværtimod udbreder opfattelsen af, at det er fejlt og ødelæggende for fællesskabet at gå med våben. Kampagnen bør følges op af en årlig »frit lejde-aktion«, så så mange våben som muligt kommer væk fra gaden. Der skal indføres et effektivt nationalt våbenregister, og antallet af mennesker, der må have våben lovligt i deres hjem, skal indskrænkes kraftigt. Endelig skal grænsekontrollen opprioriteres, så færre våben fra udlandet når ind over den danske grænse.

Sæt ind mod efterspørgslen

Hvis den organiserede kriminalitet skal bekæmpes, er det allervigtigste at begrænse incitamentet til kriminalitet – og dermed effektivt begrænse, hvor store summer kriminelle kan tjene på det danske marked. Dette gør det nødvendigt at overveje, hvorledes vi bedst kan begrænse efterspørgslen efter de kriminelle udbud.

En stor del af befolkningen bruger hash, og der er så mange penge i det, at det i høj grad har været medvirkende til, at der er kommet organiseret kriminalitet i store dele af Danmark. Endvidere har der ikke været succes med at dæmpe efterspørgslen efter hårdere stoffer.

En indsats imod efterspørgslen efter hash og narko bør derfor være et omdrejningspunkt i en national handlingsplan. Forslagsstillerne har forskellige holdninger til løsninger, men det foreslås, at der nedsættes et udvalg, som kan se på erfaringerne både fra Danmark og fra andre lande og komme med forslag til, hvad der kan gøres.

Med hensyn til narko og hash handler det dog bl.a. om oplysningskampagner. Forskning viser, at så simpel en indsats som at fortælle unge, hvor lidt andre unge ryger, drikker og tager stoffer, faktisk fører til et lavere forbrug. Men det handler også om at skabe mil-

jøer, herunder arbejdsmiljøer, hvor der bliver sagt nej til narko og hash.

Samtidig er der behov for at få fokus på narko- og hashmisbrug på arbejdspladserne, så det bliver taget mindst lige så alvorligt som alkohol. Og så skal der selvfølgelig være en bred vifte af forskellige behandlingstilbud.

Med hensyn til prostitution og menneskehandel kan der både sættes ind med kampagner, med selvhjælpskurser til de mænd, der efterspørger prostituerede, med bedre seksualvejledning både i ungdomsuddannelserne og generelt i samfundet, med oplysning om de negative skadevirkninger af prostitution og med social indsats for at hjælpe dem, der er i prostitution. Samtidig skal en langt stærkere politiindsats gøre det sværere for bagmændene. Forskellige modeller for kriminalisering af sexkøbere kan også med fordel diskuteres.

Derudover er der brug for at få afklaret, hvordan vi håndterer det organiserede tiggeri og lommetyveri med børn og voksne fra andre EU-lande, der nogle gange er handlet hertil.

Salget af indsmuglet slik og sodavand bekæmpes ved, at lokalbefolkningen inddrages i kampen mod den organiserede kriminalitet, så man bliver klar over, hvad man støtter ved at købe de billige sodavand.

Vi har i Danmark et ret stærkt samfund med et stærkt demokrati, lav kriminalitet og meget lidt korruption, men billedet kan ret hurtigt ændre sig, hvis vi ikke gør noget. Derfor er der brug for, at vi i fællesskab beslutter: Vi vil ikke lade de kriminelle sætte dagsordenen.

Den nationale handlingsplan bør løbe i 4 år af gangen med mulighed for justeringer undervejs. Men en række af de indsatser, der sættes i værk, bør være permanente. Et af de store problemer med indsatsen i de senere år har været de mange korte projekter, der kun lige nåede at komme i gang og vise, at der var mulighed for at få god effekt af indsatsen, og så blev de lukket ned igen. Hvis der en dag ikke længere er behov for en indsats, må man tage debatten og afslutte indsatsen, men der er desværre ikke noget, der tyder på, at de problemer, vi ser nu, forsvinder inden for en overskuelig fremtid. Så længe der er så stor ulighed i Danmark og i verden vil der være en omfattende organiseret kriminalitet. Derfor gælder det om at fastholde en bred vifte af indsatser imod den kriminalitet. Hvis vi nogle få år slækker på indsatsen, vil problemerne hurtigt vokse igen.

Handlingsplanen skal selvfølgelig koordineres med de initiativer, der allerede findes, f.eks. handlingsplanen mod menneskehandel.